

21.12.2022

«Обслуговування відвідувачів»

Група 24

Урок 43-44

Тема: Толерантність адміністратора під час спілкування

Толерантність. Визначення цього поняття кожен з нас розуміє по-своєму і усвідомлює по-різному. Але все ж таки слово «Толерантність»- пояснюється як терплячий.

Толерантна людина – це перш за все особистість, якій притаманні духовні, моральні цінності та якості. Як писав Олександр Довженко: «...людина повинна бути Людиною...». Цей вислів пояснюється тим, що кожен з нас повинен задуматися над своїм відношенням до інших, вміти правильно підтримати один одного, поважати людей, прислуховуватися до інших думок, поглядів.

Толерантність потрібно розвивати з раннього дитинства. Сім'я - це перші прояви любові до рідного слова, до рідної пісні, до рідної землі, до Батьківщини. Виховання в сім'ї займає одне з найважливіших значень. Батьки прагнуть виховати у своїх дітях певні духовні цінності, скарби, які допоможуть пристосуватися до життя. Всі батьки стараються прив'язати своїм дітям такі цінності як: щирість, любов, взаємодопомога, доброта, повага, краса, турбота та й багато інших. Ні в якому разі не силою, не фізичним вихованням, не насиллям, а своїм прикладом, тобто міцною сім'єю в якій толерантність – це важлива умова спілкування. Мати з батьком повинні закликати і виховувати дітей в любові в злагоді, в довірі, тому що толерантне спілкування починається з раннього віку, з батьківської опіки і допомоги.

Людина починається з батьків, другий етап її розвитку продовжують вчителі, це безпосередньо певний етап життя дитини, в якому вчителі стають другими мамою і батьком, звичайно, школа дає нам ті необхідні знання, що супроводжують всіх і кожного протягом життя. Це виховні бесіди, класні години, походи в музеї, різні культурні заклади, екскурсії, поїздки, концерти, активна громадська діяльність – все це згуртовує колектив, а як відомо, колектив робить людину добрішою, знищує той егоїзм, що надто заважає нам. Хотілося сказати те, що колектив сприяє, спрямовує нас і виховує в нас певні особливості спілкування, бо, знову повторюся, колектив – це друга родина, а в родині спілкування толерантне, дружнє, доброзичливе, відносини теплі, щирі, привітні, сповнені любові та поваги один до одного.

Отже, **бути толерантним** – це перш за все культурне спілкування з оточуючими, допомога близьким і чужим людям, гарячий відгук на чужий біль, вміти правильно підтримати людину і в радості і в горі, поважати, шанувати і передавати з покоління в покоління звичаї, традиції і навички нашого народу.

Толерантність — це вихованість, це стриманість, це рівність!

Толерантність – це культура добрих манер і вчинків!

Отже, якщо кожен з нас задумається, як його виховували і що хотіли навчити і розвинути, то неодмінно зробить висновок, що добро шанується завжди, що батьки привчали нас ще з дитинства через казки, коліскові до поваги, до тих якостей, які ми неодмінно передаватимемо своїм дітям, онукам та правнукам. Толерантні люди – це люди, які йдуть по житті не сірою тінню, а людьми з великими надіями, переконаннями і цілями. Ми повинні з відкритою душею і щирим серцем відноситися до інших, вислуховувати думки, погляди і переконання і вміло, толерантно дати аналіз тій чи іншій життєвій ситуації.

Кожна людина – то особистість, індивідуальність, неповторність, до кожної людини потрібно знайти свій підхід і бути толерантним в кожній ситуації, яка б не трапилася в нашому житті.

Толерантність — це вшанування чужих почуттів, поглядів, вірувань, звичаїв, які б не були, хоч і суперечливі нашим. Ми повинні ставитися один до одного в дусі Братерства!

Наприклад, людина, яка не щира, але за певних обставин прагне проявити себе з хорошої сторони, толерантно спілкуватися з іншими, але водночас відчувати ненависть, підлість і відчуття не поваги, то таку людину толерантною ні в якому випадку не назвеш. Це «іноторелантні» люди, тобто протилежні до толерантних, але все ж таки людина, яка толерантна, якій властива особлива поведінка, особливі риси характеру то вона зможе досягнути успіху в спілкуванні, заслужити повагу до себе від оточуючих.

Твори добро - ось заклик толерантності, ось гідний вчинок кожної людини, кожного громадянина. Кожен з нас повинен вірити в добро, повинен творити сам його, не чекаючи на поштовх, а сам з своєї ініціативи зробити щось таке, щоб принесло користь для всіх хто оточує нас. Зробити те, що інші вважають неможливим. Зацікавити всіх, подати гідний приклад і віру в хороше, незабутнє продовження життя.

Толерантна людина відрізняється особливими рисами, спілкуванням, вона впевнена в собі, розділяє думку інших і вміло визнає свої недоліки і помилки. З цією людиною хочеться спілкуватися, перебувати в її оточення.

Почніть з себе і весь ваш життєвий шлях наповниться гармонією, посмішками, яскравим сонцем над головою, щирими враженнями, хорошими відгуками від оточуючих. І тоді життя не пройде марно і ви з гідністю можете себе називати Людиною!

Людиною, яка не боїться змін, яка прагне внести цінний внесок в життя оточуючих, яка хоче збудувати достойне майбутнє завдяки толерантному спілкуванню.

Толерантність – це необхідна умова спілкування. Від толерантності кожного з нас залежить культурний і моральний розвиток в суспільстві.

Отже, давайте самореалізовуйтеся, самоудосконалюйтеся, виховуйте в собі ті якості, що будуть наповнювати наше буття тільки позитивними емоціями і кожною щасливою хвилиною нашого життя, бо життя дається людині лише один раз і прожити його потрібно з гідністю. Спілкуймося толерантно — ось мій заклик до вас, нехай кожен з нас пробудить в себе людські почуття щирості і доброти.

Домашнє завдання:

1. Законспектувати та вивчити викладений вище конспект.
2. Опрацювавши матеріал, поясніть чому професія адміністратора вимагає від людини прояву толерантності?

Шановні учні! Ваші конспекти та виконані домашні завдання надсилайте на електронну адресу gr.ev@ukr.net